అద్దంలో అందం

కలగర్ల వెంకటరాజు

"ప్రతి ఒక్కరూ, ఎందుకలా చూస్తారు నా వేపు? నాలో ఏముంది? ఏమిటా వింత? నాలా ఎవరూ లేరా? అంతా నా వేపు ఆ విధంగా చూస్తుంటే నేను నిజంగా చాలా అందంగా ఉన్నానన్నమాటా!

నేనంత అందంగా వున్నానా! ఏమో! నాకెలా తెలుస్తుంది?

మరి నేనంత ఆకర్షవంతంగా ఉండటానికి కారణం? ముక్కా, చెవులా, కురులా, చెక్కిళ్ళా, కన్నులా?

కాదు ముక్కు ఎంతమాత్రము కాదు, పొడుగ్గా—కొన సూదిగా—

మరి చెవులా? చెవులు కాదు. కురులా? ఏమో! నా కురులన్నీ చేర్చి అల్లితే ఎంతో చక్కని జడ అవుతుంది.

చెక్కిళ్ళా! లేమావిచిగుళ్ళ వలె, గోధుమఛాయలో అద్భుతంగా కనబడుతున్నవి. మరి కనులా! చెప్పనక్కర్లేదు. నల్లగా తుమ్మెద జంటలా...

"అయితే కళ్ళలో ఏదో ఆకర్షణ కద్దు వున్నది. పెద్దవిగా, గుండ్రంగా, చక్రాలులాగున్నాయి. సన్నటి కాటుక తీర్పు కళ్ళకు వింత అందం కలుగజేస్తున్నది."

* * *

ఆమెలో ఒక చైతన్యం కలిగింది. రోజూ నిలువుటద్దంముందు కూర్చుని, ఆమె తను ఎంత అందంగా ఉన్నదీ పరిశీలించుకుంటుంది.

సంబంధాలు వస్తున్నాయి. అంతా వస్తున్నారు, చూచి వెడుతున్నారు. కాని ఎందుచేతనో ఒక్క సంబంధమూ నిశ్చయం కావడంలేదు. ఆమెకు అనుమానం కలిగింది. ఏమిటి, తను అంత అందంగా లేదా?

ఈసారి ఆమె కళ్ళు ఎత్తి చూసింది, కాబోయే పెళ్ళికుమారుని ముఖంలోకి ఆమె కళ్ళు జ్యోతుల్లా ప్రకాశించాయి. పెళ్ళికుమారుని ముఖంలో తృప్తి మెరిసింది. పిల్ల నచ్చిందన్నారు వచ్చినవారు. అన్నీ సవ్యంగా కొద్ది రోజుల వ్యవధిలో జరిగిపోయాయి. ఆమె అత్తవారింటికి వెళ్ళింది.

అత్తవారింటికి వచ్చినది మొదలు ఆమె తన విషయమై మునుపటిలాగే శ్రద్ధ వహిస్తూ వచ్చింది. సౌందర్య పోషణకు, పుట్టినింటినుంచి తెచ్చుకొన్న టాయిలెట్ సామాన్లు పూర్తిగా అయిపోయాయి. ఒకనాడు, ఆఫీసుకు పోతున్న భర్తతో ఆమె అంది:

"ఏమండీ! ఒకమాట."

ఇది స్త్రీ సహజమైన మాటే ననుకొని,

"ఏమి"టని అతను వెనుదిరిగి ఆప్యాయంగా ఆమెవేపు చూశాడు.

"సాయంకాలం ఇంటికి వచ్చేటప్పుడు ఒక పౌడరు డబ్బా తెస్తారా?"

"ఓస్! ఇంతేనా—అలాగే తెస్తాలే," అని అడుగు ముందుకు వేశాడు. ఆమెకు కొంచెం ధైర్యం కలిగింది.

"ఒక స్నో సీసాకూడా—నేను తెచ్చుకున్నది అయిపోయింది," అని మెల్లగా నసిగింది.

"అలాగే లే" అని అతను ముందుకు సాగిపోయాడు. ఆ సాయంకాలం ఆమె కోర్కె నెరవేరింది.

పనులన్నీ చేసుకొని, గదిలో నిలువుటద్దం ముందు నిలబడింది. ఆ అద్దం అంటే ఆమెకు ఎంతో సరదా. తనగదిలో చేర్చబడిన సామానులో ఇదొకటి. ఆ ఇంటికి ఆ అద్దమూ, ఆమె ఒకేసారి వచ్చినట్లు ఆమె మొదట్లో విన్నది. తన ప్రతిబింబం ఆ అద్దంలో చక్కగా కనుపిస్తుంది. అందుకే కాబోలు ఆమెకు ఆ అద్దమంటే అంతయిష్టం.

* * *

"ఏమండి! మీరు ఎంతకు కొన్నారండి ఈ అద్దం?" అని అతన్ని అడిగింది.

"ఏం! అంతబాగుందా? మన పెళ్ళి ముందు కొన్నా. నీ కోసమే!" తన కోసమా! ఆమె ఎంతో మురిసిపోయింది. రోజుకి రెండుసార్లయినా అద్దాన్ని గుడ్డతో తుడిచేది. తుడిచినంతసేపూ తన ప్రతిబింబమును చూస్తూ మురిసిపోయేది.

చేతనయినంతవరకు ఆ రాత్రి చక్కగా ముస్తాబయింది. ఇరుగు పొరుగువాళ్ళు, చూడ వచ్చినవాళ్ళు, అంతా ఆమె సలక్షణంగా వుందని అనడం వింది. కాని ఒక్కనాడూ భర్త ఆ మాట అనలేదు. తను అందంగా వున్నానని భర్తచేత అనిపించుకోవాలను కుంది అంతా లోటులపాలగ్తేనా! తన భర్తకు తనంత అందంగా లేదేమో! ఇటువంటి అలంకరణలు అతనికి ఇష్టము లేదేమో! అతనికి ఎప్పుడూ ఇంటిపని, ఆఫీసుపని అంతే.

అడుగులో అడుగువేసుకొంటూ మెల్లగా భర్తను చేరింది. నిద్రపోయి చాలాసేపయిందేమో, తట్టి లేపింది. నిద్రాభారంతో కళ్ళెత్తి చూశాడు. మళ్ళీ నిద్రాదేవి ఒడిలో వాలిపోయేడు

"ఏమండీ! అప్పుడే నిద్రా?"

జవాబు లేదు—

"ఏమండీ, వినిపించలేదా"

"ఊ" అని ఇటు ఒత్తిగిల్లాడు.

"అంత నిద్రేమిటండీ? ఊరు పొగుపోండే.

"అవును నీకలాగేవుంటుంది" చిరాకుగా అన్నాడు. మాసిన కళ్ళు విప్పలేదు. ఆమెకు ఆశాభంగమయింది. ఆరాత్రి కలత నిద్రలో ఏమేమో సంచరించింది.

ఆరోజు పనిలో పొరపాటు జరిగింది. "అదేమిటే, అత్తింటి కోడలవు. అలా చేయవచ్చా?" అన్నారు అత్తగారు. సమాధానంగా, అత్తగారి కళ్ళల్లోకి కోపంగా చూసింది. "ఇదొకటి నేర్చుకొన్నావు; కొట్ట వచ్చేలా గుర్రెక్కపెట్టుకొని చూస్తావేం?" అంది అత్తగారు.

ఆమె అవమానంతో క్రుంగిపోయింది. కండ్లు మూసుకొని అద్దం ముందు వచ్చి నిలబడింది. నిజంగా తన కళ్ళు ఎర్రబడ్డాయి. కళ్ళు విప్పి చూచుకుంది. 'కళ్ళే ముఖానికి అందం' అని అనుకుంది.

* * *

"ఏమండీ! వచ్చినప్పటికన్న మీ కోడలు చాల చిక్కి చిక్కిపోయింది. కారణం ఏమిటి?" అని ఇరుగు,పొరుగు అమ్మలక్కలు అడిన మాటలు చాటుగావుండి వింది అపును తను చాలా చిక్కిపోయింది. నునుపైనపాల బుగ్గలు ఇప్పుడు పాలిపోయాయి కళ్ళు లోతుగా పీక్కుపోయాయి. తనపై తాను శ్రద్ధతీసుకోవడం మానేసింది.

భర్తను తప్పించుకుని తిరగడం మొదలెట్టింది. గదిలో నిలువుటద్దంపై గుడ్డ కప్పింది ఇక ఆ అద్దం ఉండడం యిష్టంలేక, ఒకనాడు—"ఏమండి ఈ అద్దం ఈగదిలోంచి తీసివేస్తే?" అంది.

"ఏం!" అని అమాయకంగా అడిగాడు అతను.

"అక్కడ అది అక్కడ ఉండడం బాగు లేదు. మరో గదిలోకి మార్చిస్తే?"

"ఇంకా ఎక్కడ పెట్టడం? ఎక్కడా బాగాలేందే! ఇంతకీ అది నిన్నేం చేసిందని?

ఆమె మాట్లాడలేదు.

ఆవేళ అతను ఆఫీసునుంచి పెందరాళే వచ్చాడు. చాల హుషారుగా ఉన్నాడు. ఆమెను ప్రేమగా దగ్గరకు తీసుకున్నాడు. ఆమె బెట్టుగా దగ్గరకెళ్ళింది. "ఇవాళ సినిమాకు వెళదాం వస్తావా!" అన్నాడు.

ఆమె జవాబు చెప్పలేదు. కొంచెం దూరంగా తొలగిపోయింది. "చూడు టైము అవుతూంది. తొందరగా లెములు" అంటూ పెరట్లోకి దారితీశాడు. శూన్యంలోకి చూస్తూ, ఆమె అలా అక్కడే నిలుచుండిపోయింది, అతను తిరిగి వచ్చేవరకు.

"ఇంకా లేవలేదా!" అన్నాడు.

"నేను రాను మీరొక్కరే వెళ్ళండి," అంది.

"ఛా! అదేమిటి ఇద్దరంకలసి వెళ్దాం."

"ఊహూ!" అంది ఆమె మూరిపెంగా.

"ఒంట్లో బాగులేదా? అపును అమ్మ చెప్పింది యీ మధ్య నీ ఒంట్లో బాగులేదని. చాలా చిక్కిపోయావు. పరిశీ తర్వాత అలోచిద్దాం. టైము అవుతూంది. నీవు రావన్నా మానేసి వెళ్తాన్నా."

"స్వర్గమందలి సుగంధము"

కవి మహాశయుడు స్వర్గమందలి సుగంధము అని వర్ణించియున్నట్టి గులాబీ పరిమళము దివ్యముగా తిరిగి వెలవర్చుకొబడి సబ్బులలో రాజా యనదగు పెద్ద-సైజు గోద్రెజ్ నం. 1, యందు యంత్రమూలమున ఇమడ్చబడినది.

నూతన పరిశోధనలు, పద్ధతులున్ను, ఆధునిక యంత్రములు మరియు సంవత్సరాల తరబడిగా పొందిన అధికానుభవమున్ను, ఇతర గోద్రెజ్ సబ్బులతోపాటు ఈ మొదటి కూరగాయల నూనె టాయిలెట్ సబ్బుయందలి సాంప్రదాయంగా పరిశుభ్రపర్చునట్టిన్ని మార్దవకర మైనట్టిన్ని పదార్థములను ఇంకా ఎక్కువగా వృద్ధిపొందింపచేసినవి.

గోద్రెజ్ నం. 1. టాయిలెట్ సబ్బు
అతి శ్రేష్ఠమైనది మరియు స్వదేశీ

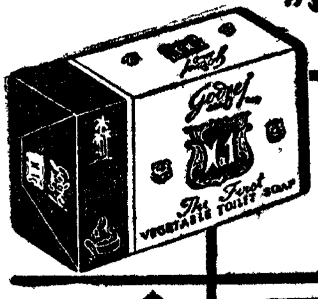

శ్రీ రాజగోపాలాచారి:

"గోద్రెజ్ నేను [illegible] గౌరవించుటకు తెలిసికొన్న [illegible]యుంటిని. [illegible] సామగ్రి [illegible], కాని [illegible] ఎంతో [illegible] సబ్బుమూలంగా."

ISI MP గోద్రెజ్ సబ్బులకు అత్యుత్తమ [illegible]

అద్దంలో అందం

ఆమెలో తుఫాను చెలరేగింది. "నా అతి గతి ఇన్నాళ్ళకు కావలసి వచ్చిందని కాబోలు. నే చిక్కిపోయానని—కాదు, నా అందంలో మార్పు వచ్చిందని—అదీ అమ్మ చెప్పగా తెలిసిందిగాబోలు" అనుకుంది బాధగా.

రోజులు గడుస్తున్న కొద్దీ ఆమె బాధ ఇనుమడించింది, కాని అతనిలో చలనం లేదు. దీనికితోడు గదిలో నిలువుటద్దం ఒకటి. ఆ అద్దం గర్భశత్రువై నట్టుంది ఆమెకు.

ఎగురుగా ఉన్న టేబిలుపై చిన్న అద్దంలో ఆమె ప్రతిబింబం కనిపించింది. అద్దం తీసుకుంది చేతులోకి. చేయి జారి అది క్రింద పడింది. ముక్కలన్నీ ప్రోగుచేసి, దానిలోకి చూసింది. "ఎందుకలా బాధపడిపోతున్నావు" అని ప్రతిబింబం ఎదురు చెప్పింది.

"నావల్ల ఏమైనా పొరపాటు జరిగిందా? లేదే. మరి?—వారివల్ల తప్పుందనా?—ఊహూ!—ఆయనకంటె అందంగా ఉన్నాననికదూ? అందరు నన్ను అందంగా ఉన్నానన్నారు. అందుకే గదా ఇంతగర్వం. నాకంటె ఎంతమంది లోకంలో లేరు అందగత్తెలు? ఇంతకీ ఆయన ఎంతచక్కగా ఉన్నారో చూశానా? లేదు! కాదు నేను నా బాహ్యసౌందర్యంలో మునిగిపోయేను. ఆయనకి యివి యిష్టంలేదు గాబోలు. నా అందాన్ని మెచ్చుకోలేదు నిజమే. కాని ఆయనకు కావలసిందేమిటి? అందరు భర్తలలాగా ఆయన బాహ్యరూపానికి అంతవిలువ ఇవ్వరుగాబోలు. శాశ్వతమైన అందాన్ని చేకూర్చే ఆత్మసౌందర్యాన్ని కాపాడుకోవాలి. అదే చిరస్థాయిగా ఉంటుంది. మనోవికాసం పొందాలి. ఇప్పటికైనా తెలుసుకోవడం మంచిదైంది."

"అద్దం పెంకు లన్నీ చెదిరిపోయాయి, ఆమె ప్రతిబింబంకూడా మాయమైంది.

"అరె అద్దం బద్దలయిపోయిందే! ఎలా పోయింది" అంటూ అతనుగదిలో అడుగు పెట్టాడు. ఆమెకి మాటలు వినపడలేదు.

"ఏమండి, ఒక్కమాట అడుగుతా, చెప్తారా?"

"ఓ! దానికేం. పదిమాటలడుగు."

"అదికాదండీ.....మీ కెలాగున్నానండీ మీ కంటికి?......నేను అందంగా ఉన్నాననేగా, మీ ఉద్దేశం?"

"ఊ!......లేకేం! వెర్రిదానిలా ఉన్నావే. ఇన్నాళ్ళూ నీ అందమే గదా కొరుక్కు తింటున్నాను" అన్నాడు.

ఆమె ఒక్క గంతులో వెళ్ళి నిలువుటద్దం మీద గుడ్డతో లగించి చూచింది. ఆమె కళ్ళు జ్యోతుల్లా ప్రకాశిస్తున్నాయి. అతను ఆమె వెనకాలే నిలుచుని [illegible] చూస్తున్నాడు—